

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

**Kfv.II.37.721/2012/20.szám**

A Kúria a dr. Lőrincz László ügyvéd (**cím**) által képviselt I.r. felperes neve(I.r. felperes **címe**) I.r., II.r. felperes neve(**II.r. felperes címe**) II.r. és III.r. felperes neve(**III.r. felperes címe**) III.r. felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (1016 Budapest, Mészáros u. 58/A.) alperes ellen környezetvédelmi engedély tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe a felperesek pernyertessége előmozdítása érdekében beavatkozott **I.r. felperesi beavatkozó neve (I.r. felperesi beavatkozó címe)** I.r., **II.r. felperesi beavatkozó neve (II.r. felperesi beavatkozó címe)** II.r., **III.r. felperesi beavatkozó neve (III.r. felperesi beavatkozó címe)** III.r., **IV.r. felperesi beavatkozó neve (IV.r. felperesi beavatkozó címe)** IV.r., **V.r. felperesi beavatkozó neve (V.r. felperesi beavatkozó címe)** V.r., **VI.r. felperesi beavatkozó neve (VI.r. felperesi beavatkozó címe)** VI.r., **VII.r. felperesi beavatkozó neve (VII.r. felperesi beavatkozó címe)** VII.r., **VIII.r. felperesi beavatkozó neve (VIII.r. felperesi beavatkozó címe)** VIII.r., **IX.r. felperesi beavatkozó neve (IX.r. felperesi beavatkozó címe)** IX.r., **X.r. felperesi beavatkozó neve (X.r. felperesi beavatkozó címe)** X.r., **XI.r. felperesi beavatkozó neve (XI.r. felperesi beavatkozó címe)** XI.r., **XII.r. felperesi beavatkozó neve (XII.r. felperesi beavatkozó címe)** XII.r., **XIII.r. felperesi beavatkozó neve (XIII.r. felperesi beavatkozó címe)** XIII.r., **XIV.r. felperesi beavatkozó neve (XIV.r. felperesi beavatkozó címe)** XIV.r., **XV.r. felperesi beavatkozó neve (XV.r. felperesi beavatkozó címe)** XV.r. és **XVI.r. felperesi beavatkozó neve (XVI.r. felperesi beavatkozó címe)** XVI.r. felperesi beavatkozó, valamint az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a dr. ... jogtanácsos által képviselt **I.r. alperesi beavatkozó neve (I.r. alperesi beavatkozó címe)** I.r. és a dr. ... jogtanácsos által képviselt Vidékfejlesztési Miniszter (1053 Budapest, Kossuth Lajos tér 11.) **II.r. alperesi beavatkozó**, a Debreceni Törvényszék 2012. július 2. napján kelt 9.K.30.518/2011/23. számú jogerős ítélete ellen az I.r. alperesi beavatkozó által 27. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem és a felperesek által Kfv.3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó felülvizsgálati kérelme folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

**ítéletet:**

A Kúria a Debreceni Törvényszék 9.K.30.518/2011/23. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi az I.r., a II.r. és a III.r. felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek, az I.r. és a II.r. alperesi beavatkozónak külön-külön 30.000 (harmincezer) forint elsőfokú és 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I.r., a II.r. és III.r. felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 20.000 (húszezer) forint kereseti, 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati és 35.000 (harmincezer) forint csatlakozó felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

### **Indokolás**

Az **M...** gyorsforgalmi út előzetes környezeti hatástanulmánya 2004-ben készült el, melyet követően a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Aptv.) alapján az engedélykérelem az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségre (a továbbiakban: alperes) benyújtásra került. Az alperes az I. nyomvonalra, annak I/1. betétváltozatára és a II. nyomvonal változatra kért részletes hatástanulmányt a kérelmezőtől. Az **I.r. alperesi beavatkozó neve** (a továbbiakban: I.r. alperesi beavatkozó) megbízásából az **U. Kft.** elkészítette és a Tiszántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséghez, mint elsőfokú hatósághoz a tárgyi létesítmény környezeti hatástanulmányát benyújtotta. A szakhatóságok közül néhányan az I. nyomvonal az I/1. betétváltozatának engedélyezésére elutasító szakhatósági állásfoglalást adtak, a II. nyomvonal megvalósításával kapcsolatban pedig természetvédelmi kizáró ok merült fel, így az elsőfokú hatóság a kérelmet elutasította. Az I.r. alperesi beavatkozó fellebbezésére tekintettel az alperes az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárás során az elsőfokú hatóság ismételten megkereste az illetékességgel rendelkező szakhatóságokat és kérte őket, hogy az új eljárás lefolytatása érdekében a megsemmisítő alperesi határozatban rögzítettek szerint felettes szakhatóságok állásfoglalásának figyelembevételével készítsenek szakhatósági állásfoglalást. A megismételt eljárásban az elsőfokú környezetvédelmi hatóság 65/49/2009. iktatószámú határozatában a II. nyomvonal változat, valamint az „I.” nyomvonal változat

esetében ott, ahol az „I/1.” változattal együtt halad, engedélyezéséhez a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) előírásaira tekintettel, természetvédelmi kizáró ok miatt nem járult hozzá, ugyanakkor az I. nyomvonal „I/1.” betétváltozatára, valamint az „I.” nyomvonalváltozatra vonatkozóan ott, ahol az az „I./1.” betétváltozat folytatása a környezetvédelmi engedélyt kiadta.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró alperes a 2010. december 7. napján kelt 14/120-15/2010. számú határozatával az elsőfokú hatóság döntését részben megváltoztatta, részben helyben hagyta, egyes rendelkezéseit megsemmisítette. A per elbírálása szempontjából releváns körülményként rögzítette, hogy a beruházás NATURA 2000 területet érint, egyéb kiemelt fontosságú közérdeket szolgál (ország gazdasági fejlődése), de az I.r. alperesi beavatkozó az Európai Bizottsághoz nem fordult, álláspontját nem szerezte be. Megállapította továbbá, hogy a II.r. alperesi beavatkozó a termőföld vagyon védelmét ebben az eljárásban, az előzetes, 2005. évi engedélyezés folytán már nem tudja érvényre juttatni, különös figyelemmel a beruházás nemzetgazdasági jelentőségére.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetének helyt adott, az alperesi határozatot az elsőfokú hatóság határozatára kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

Ítéletének indoklásában mindenekelőtt rögzítette, hogy a felperesek eljárásjogi tárgyú kereseti kérelmeivel, melyeket elkésztetten terjesztettek elő, érdemben nem foglalkozott. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperesek valószínűsítették perindítási jogukat, azonban mások nevében nem kezdeményezhetnek pert, másokat ért esetleges jogsértés körében igényérvényesítési joguk nincs, közérdekű keresetet nem terjeszthetnek elő. Az elsőfokú határozat közlésére vonatkozóan kiemelte, hogy a hatóság mind a hirdetményi úton történt közléssel, mind a közmeghallgatással eleget tett a környezeti hatásvizsgálati és egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005.(XII.25.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) előírásainak.

A kereseti kérelem érdemi részére tekintettel az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a kereseti kérelem alapos a tekintetben, hogy a földvédelmi kizáró ok és a természetvédelmi kizáró ok vizsgálata során az alperes és a II.r. alperesi beavatkozó, mint szakhatóság nem járt el mindenben a jogszabályoknak megfelelően. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a termőföldről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tftv.) 8.§-ára, miszerint a szakhatósági hozzájárulás megtagadásának kettős feltétele van, egyrészt a kérelem átlagosnál jobb minőségű földeket érintsen, másrészt a tervezett tevékenység átlagos minőségű vagy átlagosnál gyengébb minőségű termőföldeken is megvalósulhasson. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy nem vitásan az első feltétel az átlagosnál jobb

minőségű termőföld terület érintettsége megvalósult. A másik feltétel azonban, mely szerint a tervezett tevékenység átlagos minőségű, vagy átlagosnál gyengébb minőségű földeken megvalósulhatna, nem igazolt, e körben a tényfeltárás elmaradt. Hivatkozott a 275/2004.(X.8.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 10.§ (8) bekezdésében foglaltakra, és kifejtette, hogy nem került feltárásra, miszerint az ott megfogalmazott egyéb ésszerű megoldás mit jelent. Hangsúlyozta, hogy mivel a perbeli beruházást az alperes egyéb kiemelt fontosságú közérdekként kezeli, a Korm.r. 10/A.§ (3) bekezdése szerint ki kellett volna kérni az Európai Bizottság véleményét, tekintettel a NATURA 2000 terület érintettségére. Álláspontja szerint az alperes a II. nyomvonalváltozat megvalósíthatóságát azért zárta ki, mert bár nem kiemelt fontosságú közérdek, hanem csak egyéb kiemelt fontosságú közérdek áll fenn, az I.r. alperesi beavatkozó az alperes által megjelölt tervdokumentációt, amely az Európai Bizottság álláspontjának beszerzéséhez szükséges lett volna, a megjelölt határidőig nem nyújtotta be. Hangsúlyozta, hogy az alperes előtt folyamatban lévő eljárás során nem nyert tisztázást az a kérdés, hogy az Európai Bizottság támogatja-e, vagy nem a beruházást, ennek hiányában nem lehetett egyértelműen állást foglalni abban a kérdésben, hogy az egyéb kiemelt fontosságú közérdekre tekintettel a perbeli beruházás - függetlenül attól, hogy az NATURA 2000 területet érint -, engedélyezhető-e, vagy sem. Ennek hiányában pedig nem lehet állást foglalni abban a kérdésben sem, hogy a Tftv. 8.§ (2) bekezdése második mondatában megfogalmazott szakhatósági hozzájárulás megtagadásának második konjunktív feltétele fennáll, vagy sem.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra előírta, hogy a Korm.r. 10/A.§ (3) bekezdésének megfelelően ki kell kérni az Európai Bizottság véleményét a 10/A.§ (4) bekezdése szerinti módon a Korm.r. 8. számú melléklet szerinti adatlap felhasználásával. Az Európai Bizottság véleményének ismeretében foglalhat csak állást a földvédelmi kérdésben szakhatósági állásfoglalás kiadására jogosult közigazgatási hatóság a Tftv. 8.§ (2) bekezdésének alkalmazhatóságáról.

A jogerős ítélettel szemben az I.r. alperesi beavatkozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, a felperesek kereseti kérelmének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a Korm.r. alapján eljáró hatóságnak az Európai Bizottság véleményét csak abban az esetben kellett volna kérnie, ha a II. nyomvonalra kívánja engedélyezni a beruházást. Amennyiben azonban úgy dönt - saját hatáskörében eljárva -, hogy a II. nyomvonalon nem engedélyezi a beruházás megvalósítását, az Európai Bizottság véleményét nem kell kikérnie. Véleménye szerint tévedett az elsőfokú bíróság a Tftv. 8.§ rendelkezésének alkalmazhatósága tekintetében is, e vélemény ugyanis a szakhatósági állásfoglalást kiadó szakhatóság

befolyásolására nem lenne alkalmas.

A felperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelmükben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az új eljárásra kötelezés mellőzését. Kérték továbbá annak megállapítását, hogy az elsőfokú határozat az érintettekkel nem került közlésre, emiatt ahhoz jogi hatás nem fűződik.

Az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmére tekintettel kifejtették, hogy a hatóságot nem terheli választási kötelezettség arra vonatkozóan, hogy az I. vagy II. nyomvonal a megfelelőbb, és melyik kerüljön megvalósításra. A hatóságoknak azt kellett volna eldönteni, hogy melyik nyomvonal, illetőleg útvonalterv engedélyezhető és melyik nem.

A felperesek rögzítették, hogy az eljárás során sem vitatták, hogy a II. nyomvonal az élővilágban jelentős károkat okoz. Ugyanakkor a Földművelési és Vidékfejlesztési Miniszternek, mint másodfokú szakhatóságnak a Tftv. 8.§ (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel az I. nyomvonalra nézve meg kellett volna tagadnia az engedély, illetőleg hozzájárulás megadását. Ennek következtében az I. nyomvonalra kiadott földügyi szakhatósági vélemény jogszabályba ütközik. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel a megismételt eljárás során az Európai Bizottság véleményének kikérését írja elő, holott az I.r. alperesi beavatkozó egyéb kiemelt fontosságú közérdekre a mai napig nem hivatkozott.

Álláspontjuk szerint az eljárás során nem abban a kérdésben kell dönteni, hogy az I. vagy II. nyomvonalra kell-e engedélyt kiadni, és a Tftv. 8.§ (2) bekezdésben foglalt feltételek tisztázása után nem az I. és II. nyomvonalat kell összehasonlítani, hanem újabb megoldásokat kellett volna keresni. A harmadik lehetőség vizsgálatára, az út vonalvezetésére az Aptv. tág teret enged és ezt a kialakult közúthálózat fejlesztési helyzet sem korlátozza. Így lehetséges, hogy az autópálya a I. számmal jelölt nyomvonallal képest gyengébb minőségű földterületen valósuljon meg.

Változatlanul fenntartották azon álláspontjukat, hogy az elsőfokú határozatot az érintettekkel egyenként, közvetlenül kellett volna írásban közölni. Ennek elmaradása miatt pedig az elsőfokú határozat hatálytalan. Álláspontjuk szerint a hatóságoknak a közlés tekintetében kizárólag a hirdetményi közlésre történő hivatkozása, illetőleg az írásbeli közlés lehetetlenségére történő hivatkozása nem megalapozott.

A II.r. alperesi beavatkozó észrevételében hivatkozva a Tftv. 8.§ (1) bekezdésére kifejtette, hogy ezen előírás nem határoz meg szigorú kereteket, nem ad arra iránymutatást, hogy az ingatlanügyi hatóság mely értékek megtartása esetén engedélyezheti a kérelemben foglaltakat, hanem mérlegelési jogkörébe utalja annak meghatározását, hogy az adott helyzetben mi minősül a termőföld mennyiségi és minőségi szempontból elfogadható mértékű

igénybevételének. Ez esetben a szakhatóság nem vehette már figyelembe azt a nyomvonalat, amely a szakhatóság által is ismert ok miatt nem valósulhat meg, mint a II. nyomvonal. E II. nyomvonalra eső területek jogi státusza egyébként a 2005. évi előzetes engedélyezési eljárás után is változott, hiszen a NATURA 2000 kijelölés ezt követően történt meg. A fentiekben részletezett eltérő feltételek miatt a Tftv. 8.§ (2) bekezdés második mondatában rögzített elutasítási ok nem volt alkalmazható. Sétrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a kérelemhez csatolt engedélyeztetési dokumentáció alapján a II. nyomvonallal érintett terület nemcsak NATURA 2000 területeket érint, hanem egyben országos jelentőségű védett természeti területeket, amelyek ex lege védelem alatt állnak és a nemzeti ökológiai hálózatba tartoznak. Ezért a NATURA 2000 minősítéstől függetlenül van olyan hazai jogszabályon alapuló természetvédelmi indok, amely kizárja az **M...**-s autót út engedélyezés tárgyát képező szakaszára a II. nyomvonal változat engedélyezését (Tvtv. 8.§, 31.§ és a 35.§, valamint 42.§ és 43.§). Hivatkozott a hatástanulmány összefoglalójának 5.4. pont utolsó előtti bekezdésére is, amely azt indokolja, hogy természetvédelmi szempontból miért nem lehetséges a II. nyomvonal eltolása sem. A II.r. alperesi beavatkozó álláspontja szerint a fentiek alapján az Európai Bizottság véleményének kikérése indokolatlan, különösen, hogy a II.r. alperesi beavatkozó e véleményre tekintet nélkül vizsgálhatja, hogy a Tftv. 8.§ (2) bekezdésében foglalt megtagadási ok konjunktív feltételei fennállnak, vagy sem. Egyebekben a II.r. alperesi beavatkozó osztotta I.r. alperesi beavatkozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelemben foglaltakat.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

Az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelme alapos, a felperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból téves következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság nem ért egyet.

A felperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelmében foglaltakra tekintettel a Kúria a következőkre mutat rá.

Az **M...** gyorsforgalmi út előzetes környezeti hatástanulmánya 2004-ben készült el, az Aptv. alapján az engedélykérelem az alpereshez

benyújtásra került, aki az I. nyomvonalra, annak I/1. betétváltozatára és a II. nyomvonal változatra kért részletes hatástanulmányt az I.r. alperesi beavatkozótól. A fentiekre tekintettel a tervezett beruházás alternatívái ezzel a döntéssel rögzítésre kerültek a 20/2001.(II.14.) Kormányrendelet 9.§ a) pontja, 13.§-a és 14.§ (3) bekezdése alapján. A hatóságok, beleértve a szakhatóságokat is e két lehetőséget vizsgálhatták eljárásukban és dönthettek egyik vagy másik variáció engedélyezése mellett, illetőleg ellene. Tekintettel arra, hogy a 2005. évben determinált döntés 2010. évben a nemzetközi tranzit útvonal megvalósítását célozta, ezért a gyorsforgalmi út megvalósításának nemzetgazdasági jelentőségére figyelemmel adta meg a II.r. alperes szakhatósági hozzájárulását az egyébként jó minőségű termőföldet érintő nyomvonalra.

A jelen perben felülvizsgált határozat a I. és I/1. nyomvonalon engedélyezte a beruházást, a per tárgya e határozat jogszerűségének kérdése.

A felperesek maguk sem a II. és I.,I/1. nyomvonalak közötti választás lehetőségét, hanem a további lehetséges alternatívák felkutatását kérték számon az engedélyező hatóságtól, illetve a II.r. alperesi beavatkozótól arra hivatkozással, hogy lehetett volna más, kevésbé jó minőségű termőföldön keresztül vezetni a gyorsforgalmi út nyomvonalát. A Kúria álláspontja szerint azonban ilyen választási lehetősége nem volt az alperesnek tekintettel a - fentiekben említett - 2005. évben lezárult megelőző eljárásra. A korábbi (2004-es) eljárás megfelelésége tekintetében a Kúria nem foglal(hat) állást, azonban megjegyzi, hogy az útvonalvezetés nem vitatottan az úthálózatba való bekapcsolhatóság függvénye is, így az engedélyezett útvonaltól való eltérés akár keleti, akár nyugati irányban csak korlátozottan lett volna lehetséges. A hatástanulmány tanúsága szerint a keleti irányú eltérés továbbra is természetvédelmi területet, míg a nyugati irányú eltérés továbbra is jó minőségű termőföldet érintett volna. Ami a konkrétan megjelölt III. nyomvonalra vonatkozó hatástanulmányt illeti, annak megvalósíthatóságát maga a környezetvédelmi hatóság utasította el, mely tény a felperesek nem vitatták.

Alaptalanul állították a felperesek, hogy a Tftv. 8.§ (2) bekezdés 2. mondatában foglaltak szerinti, hozzájárulási megtagadási ok fennállt, ezért a II.r. alperesi beavatkozó szakhatósági nyilatkozata, s ennek folytán az alperesi döntés törvénysértő. A hivatkozott előírás szerint csak akkor kell megtagadni az átlagosnál jobb minőségű termőföldet érintően az engedélyezést, ha van olyan átlagos vagy átlagosnál gyengébb minőségű termőföld, ahol az adott létesítmény elhelyezése hasonló körülmények és feltételek mellett megvalósítható.

Perbeli esetben ilyen számba jöhető másik terület nem volt, mert a keleti irányú elkerülő szakasz ugyan gyengébb minőségű termőföldterületeket érintett, azonban itt az országos jelentőségű

természeti értékek jelenléte és érintettsége miatt a létesítmény elhelyezése nem lehetséges hasonló körülmények és feltételek mellett.

A Kúria megjegyzi, hogy az I., I/1. nyomvonal esetében a jó minőségű termőföldet érintő, e nyomvonalra vonatkozó vizsgálatot az előzetes vizsgálati eljárásban kellett volna a termőföld-vagyon védelmére nagyobb hangsúlyt fordítva elvégezni, és a tárgyi nyomvonalváltozatok helyett esetleg más alternatívát találni.

Ezen túlmenően a Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az alperesi határozatot azért tartotta jogsértőnek, mivel az alperes elmulasztotta a Korm.r. 10/A.§ (3) bekezdése szerint kikérni az Európai Bizottság véleményét, és a II. nyomvonalváltozat megvalósíthatóságát csak azért zárta ki, mert az I.r. alperesi beavatkozó az alperes által megjelölt tervdokumentációt - amely az Európai Bizottság álláspontjának beszerzéséhez szükséges lett volna -, a megjelölt határidőig nem nyújtotta be. A Kúria ezzel szemben egyetért azzal, hogy az Európai Bizottság véleményének bekérése a közigazgatási eljárás folyamán okafogyottá vált akkor, amikor a II.r. alperesi beavatkozó a I. és I/1. nyomvonalváltozat megvalósításhoz hozzájárult. A hatóság erre tekintettel a II. nyomvonalon történő beruházás lehetőségét egyszer és mindenkorra elvetette, mivel a II. nyomvonal - az Európai Bizottság véleményétől és a Natura 2000 területtől függetlenül - a hazai jogi szabályozásból következő természetvédelmi kizáró ok miatt nem valósítható meg.

A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Kormányrendelet előírásai szerint az ingatlantulajdonosokat egyenként, ügyféli minőségben nem kellett bevonni az eljárásba, a hatóság kötelezettsége az volt, hogy hirdetmény útján tájékoztassa a lakosságot, melynek a hatóság eleget tett. Ennek folytán nem helytálló az a felperesi érvelés, hogy az elsőfokú határozat a kézbesítés elmaradása miatt hatálytalan.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperesek megalapozatlan keresetét elutasította a Pp. 339.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában.

A pervesztes felperesek a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése és 82.§ (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek az alperes és az alperesi beavatkozók jogi képvisellel felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A pervesztes felperesek Pp. 78.§ (1) bekezdése, és 82.§ (1) bekezdése alapján, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek a tárgyi

illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a kereseti, illetőleg a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2013. május 8.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró**